

Prvih četiri do pet
ka u rijeci u kojoj
jesku dna. Koncem
žira u odraslu for-
u jezero. U odra-
u do jedne i pol

a ulazi ponovno u
zvodno radi mrije-
e sele zajedno u
zbivaju se u ljet-
ila do jula. Kre-
Oba spola zajedno
i kamenje svojim
1.000—100.000 jaja-
piškori ugibaju.

ima meso piškora
cijelo bilo mnogo
u srednjem vije-
umro od toga što
a.

de uništio pastrve
time uzrokovao
pastrva na svijetu.
svih ulovljenih pa-
ra sebi brazgotine
ogim ribama na-
i više brazgotina.
m na većim pri-
dije napada veće
ijetko kad prežive
i različito duboke,
mišiće do utrobe.
iznosi od jednog
etpostavlja se da
reživi, dolaze sto-
je podlegnu rani.
kaju jezera, ribari
mrtve ribe u sta-
e sa dna.

a uglavnom samo
ne male i nježne
lab otpor njegovu
ikakve sumnje, da
, uništavati i sve

a Velikim Jezeri-
taest milijuna do-
barima. Ona sada
ovo sigurnom opa-
prometne ribarske
mogle bi uskoro
vojih žitelja, koji
arade. Nije dakle
dske vlasti podu-
re da suzbiju tog
godine intenziv-
arskih stručnjaka
skromnih rezul-
nade da bi se pi-
elikih jezera. Pre-

ostaje jedino da se ide za tim da se štete,
koje on prouzrokuje što više smanje.

Kako je piškori dospio u Velika Jezera?
U prijašnja vremena morski je piškori iz
mora zalazio samo u obalne dijelove rije-
ka za vrijeme mriještenja. U Ontario je-
zeru — naistočnijem od Velikih Jezera i
najbližem Atlantskom Oceanu — opažen
je već pred mnogo godina, i to nešto ma-
nja varijanta. Prilaz ostalim jezerima sprje-
čavali su mu Niagara slapovi. 1921. go-
dine izgrađen je Welland-ski Kanal, koji
im je otvorio put u Jezero Erie. Tako im
je čovjek sam omogućio ulaz u nove vode.
Piškori su u njih došli bilo vlastitom sna-
gom, bilo prisiljeni uz brodske trupove,
što je njihov omiljeni običaj. 1930. oni pre-
laze u jezero Huron, četiri godine kasnije
i u Michigan. 1946. godine konačno, dolaze
prvi izvještaji da se piškori naselio i u po-
sljednem od Velikih Jezera — u Gornjem
Jezeru. U proljeće 1949. ulovljeni su pri-
mjeri u rijekama koje spajaju Velika Je-
zera s najvećom rijekom Sjeverno-Ameri-
čkog kontinenta — s Mississippi-jem. I broj-

na manja jezera, koja se nalaze u tom po-
dručju već se zarazila. Jedan pogled na ze-
mljopisnu kartu omogućiti će nam možda
da procijenimo ogromne gubitke, koje trpi
američko slatkovodno ribarstvo. I biološke
promjene u pogođenim vodama zauzeti će,
vjerojatno, najveće razmjere. Nije isklju-
čeno da će piškori mijenjati cijelu faunu
u velikom dijelu slatkih voda Američkog
kontinenta.

Organizirana borba protiv piškora po-
čela je 1946. godine u najširim razmjera-
ma, ali s neznatnim uspjesima. Uništava-
nje električnim spravama nije dalo povolj-
nih rezultata, kao ni pokušaj s trovanjem
ličinki. Najbolji rezultati postignuti su s
branama i klopama, stavljenim na puto-
ve, kojima jata polaze na mriještenje. Vje-
ruje se da je moguće na taj način jedno
jato potpuno uništiti. Međutim veliki broj
i isprepletenost rijeka, potoka i jezera u
ovom predjelu otežavaju i ovu metodu
borbe protiv grabežljivog piškora.

V. E.

VIJESTI IZ SPORTSKIH RIBOLOVNIH DRUŠTAVA

GRADNJA MRESTILIŠTA NA INITEZ

Potok Zelina nasadićan je posljed-
njih godina redovno mlađem domaće
pastrve. Agilni članovi društva »ZELI-
NA« trudili su se da se ovaj potok po-
novno napuči pastrvom. Mlađ se je na-
bavljao na mrestilištu Zagrebačkog
športskog ribolovnog društva u Samo-
boru i hidrobionima prevažao od Sa-
mobora do Zeline kamionom.

Izgradnja mrestilišta kod drugih
društava i poteškoće prevoza mlađa,
navele su članove na gradnju vlastitog
malog mrestilišta. Društvo se je obra-
tilo za pomoć Savezu i ostalim društvima,
pa je odmah kao prvu pomoć do-
bilo od Saveza 10.000 Din i od Zagre-
bačkog športskog ribolovnog društva
10.000 Din. Ostala društva pridružila su
se odmah pomažući ovu akciju društva
u Zelini.

Tako će tokom ove godine, ili naj-
kasnije početkom iduće biti dovršeno
još jedno pastrvsko mrestilište koje će
služiti poribljavanju i nasadićanju na-
ših voda, doprinoseći svoj dio općem
napretku ribarstva.

PRIPREME ZA PORIBLJAVANJE U 1952. GODINI

Visinske vode u Hrvatskoj moraju
se kroz nekoliko godina stalno poriblja-
vati da bi se postigla prijašnja napu-
ćenost. U planu poribljavanja koji je
Savez športskih ribolovnih društava
Hrvatske predložio Glavnoj upravi za
ribarstvo predviđena je nabavka ikre
domaće pastrve iz Ličkog Lešća u ko-
ličini od 500.000 kom, a iz društvenog
mrestilišta u Samoboru 150.000 kom.
ikre kalifornijske pastrve. S ovom ko-
ličinom iskre podmirile bi se potrebe
najvažnijih voda u Hrvatskoj. Predvi-

đena količina ikre raspodijelila bi se na društvena mrestilišta dovršena u ovoj godini gdje bi se izvalila i zatim pustila u vode.

Valjenje ikre u mrestilištima na samim vodama koje će se poribljavati, ili u njihovoj neposrednoj blizini, smanjit će gubitak mlađa nastalog dugim i teškim prevozom u zastarjelim hidrobionima, i omogućit će da se postigne najveći mogući učinak umjetnog mriještenja i poribljavanja. Osim toga na članove će odgojno djelovati ovaj rad privikavajući iz na uzgajanje i održavanje ribolovnih revira.

VRATIMO SE DISCIPLINI

Obilje mlađa ove godine raširilo se po svim vodama. Naročito su se mnogo razvile male štuke i smuđevi. Sve vode su ih pune. Dovoljno je baciti blinker i već je gore. Povoljan vodostaj i toplo vrijeme omogućili su da se mlađ razvio u velikim količinama pa se mora nastojati svim sredstvima da se mlađ sačuva i vode ponovno napuče.

Pojedini članovi športskih ribolovnih društava bacili su se na lov ovih sitnih i nedoraslih riba loveći ih nemilosrdno i puneći svoje košare, tako da nimalo ne zaostaju za običnim seoskim mrežarima i krivolovcima. Ovakav postupak ne samo da nije športski već je i kažnjiv kao ribolovni prekršaj.

Društva su dužna nadzirati svoje članove i starati se o ugledu i visini športskog ribolova. O prekršajima pojedinih članova već je pisano, dovoljno je ukazivano na potrebu športske discipline i svijesti, a svatko tko se ne pridržava društvenog reda i ribolovnih propisa mora se udaljiti iz športskih ribolovnih društava.

JEDNO NOVO DRUŠTVO

U Uljaniku osnovano je športsko ribolovno društvo koje je okupilo 25 agilnih športaša. Vrijedno je spomenuti da

dosada uopće nije nikad prije u ovom mjestu postojalo slično društvo. Osnivanje društva doprinijet će u tom kraju čuvanju vode, napretku ribarstva i ribolovnog športa. Z. U.

PASTRVE KAO INDIREKTNE ŽRTVE EPIDEMIJE ŠAPA I SLINAVKE

U nekim krajevima Švicarske opaža se u posljednje vrijeme velik pomor pastrva, grgeča i drugih riba. Taj je pomor imao neobičan uzrok. U nekim od tih krajeva izbila je pred neko vrijeme epidemija šapa i slinavke. Prema odredbi mjerodavnih veterinarskih vlasti trebalo je dezinficirati sva đubrišta klornim krečom. Neki neoprezni seljaci bacali su sadržaj tih đubrišta u obližnju rijeku. Rijeka je time bila otrovana u tolikoj mjeri da se čak i na većim udaljenostima nailazilo na mrtve ribe.

RIBICI PRIPOVIJEDAJU

— Hm, reče ribar Ivo, kad već govorimo o grgečima, da vam pričam o jednom kojeg sam pripitomio.

— Što ne kažeš!

— Da, prve dane nakon što sam ga ulovio, ostavio sam ga još u vodi. Nakon nekog vremena mogao je živjeti izvan vode. Obično je ležao kod mene pokraj peći.

— Interesantno! A reci molim te, gdje ti je danas taj tvoj grgeč?

— Da, da, jednog dana kad sam bio dugo izvan kuće, pao je u vodu i utopio se.

HUMOR

»Odakle dolaziš?»

»Sa ribolova.«

»Što si ulovio?»

»Štuke.«

»Koliko si ih ulovio?»

»Nijednu.«

»Otkud onda znaš da si lovio štuke?»